

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 368/2025
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Кубат из ..., против тужене „Raiffeisen Bank“ а.д. Београд, чији је пуномоћник адвокат Коста Даниловић из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 877/24 (2023) од 17.09.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Пожаревцу Гж 877/24 (2023) од 17.09.2024. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1177/23 од 20.05.2024. године, ставом првим изреке одбијен је приговор месне ненадлежности. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 877/24 од 17.09.2024. године, одбачена је као непотпуна жалба адвоката Косте Даниловића изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. ставови 3. и 6. Закона о парничном поступку поступку („Службени гласник РС“, број 72/11,... 10/23 - други закон) и оценио да је ревизија тужене основана.

Према разлозима другостепеног решења, жалба тужене је непотпуна јер овај поднесак није потписан од стране пуномоћника тужене, због чега је иста одбачена применом члана 389. ЗПП, у вези 101. став 5. ЗПП.

Врховни суд налази да се основано ревизијом указује да је побијана одлука којом је жалба одбачена као непотпуна, донета уз погрешну примену одредби Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 370. став 1. тачка 4. ЗПП је прописано да жалба мора да садржи потпис подносиоца жалбе.

Одредбом члана 98. став 2. ЗПП прописано је да писану форму испуњавају и поднесци упућени суду телеграмом и електронском поштом, у складу са посебним законом.

Према одредби члана 157 а Судског пословника, електронска писмена у облику оригиналног електронског документа снабдевена одговарајућим електронским потписом и интегрисана временским жигом могу се у суду примити помоћу програма за пријем електронског документа, у складу са посебним прописима, након што се одговарајућим техничким средствима изврши провера електронског потписа и временског жига (став 1.); електронска писмена достављају се суду путем електронске поште на адресу електронске поште која је од суда одређена за пријем електронских поднесака или другим електронским путем, у складу са законом (став 2.); ако је законом прописано да акт треба да буде потписан од стране одређеног лица, сматра се да је тај услов испуњен за акт у облику електронског документа ако је на крају електронског документа наведено име и презиме одговарајућег лица и електронски документ потписан квалификованим електронским потписом тог лица (став 3.) Чланом 157.б став 2. Судског пословника прописано је да ако електронски документ који је предат суду не може бити прочитан или не испуњава техничке услове из члана 157.а, суд о томе без одлагања обавештава подносиоца, позива га да поднесак уреди у остављеном року и указује му на последице таквог пропуштања.

Према стању у списима, тужену је у поступку заступао адвокат Коста Даниловић по пуномоћју издатом од стране тужене 29.01.2020. године и који је 08.08.2024. године, у име и за рачун тужене, електронским путем изјавио жалбу против одлуке првостепеног суда у делу који се односи на трошкове поступка. У заглављу изјављене жалбе (у десном горњем углу) стоји констатација да је писмено дигитално потписано од стране Косте Даниловића, да је издавалац сертификата МУП Републике Србије 08.08.2024. године у 14:42:41. Другостепени суд је одбацио жалбу тужене као непотпуну јер није потписана од стране пуномоћника тужене.

Међутим, имајући у виду изложено стање списка, овакав закључак другостепеног суда се за сада не може прихватити. Наиме, жалба тужене је изјављена електронским путем па у таквој ситуацији је другостепени суд био у обавези да претходно испита да ли жалба испуњава услове електронског документа у смислу наведених одредаба Судског пословника, те у зависности од резултата наведеног, одлучи о потпуности изјављене жалбе.

У поновном поступку другостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку.

Како у конкретном случају за сада нису испуњени услови за одбачај жалбе као непотпуног поднеска, Врховни суд је применом члана 416. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци.

Будући да је ревизија против наведеног другостепеног решења дозвољена сагласно члану 420. став 3. ЗПП, то иста није ни цењена у смислу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**